

7) Nawet jeżeli kwestionowane powyżej ustalenia Sądu należy interpretować łącznie, nie mogą one prowadzić do wniosku, że transfer stanowi nową pomoc.

(¹) Decyzja Komisji z dnia 22 czerwca 2006 r. w sprawie finansowania ad hoc holenderskich nadawców wypełniających misję służby publicznej, pomoc państwa C 2/2004 (ex NN 170/2003) (Dz.U. 2008, L 49, s. 1).

(²) Rozporządzenie Rady z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Ragusa (Włochy) w dniu 7 marca 2011 r. — postępowanie karne przeciwko Mohamedowi Aliemu Cherni

(Sprawa C-113/11)

(2011/C 238/05)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Ragusa

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

Mohamed Ali Cherni

Postanowieniem z dnia 26 maja 2011 r. Trybunał wykreślił sprawę z rejestru.

Skarga wniesiona w dniu 17 maja 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-236/11)

(2011/C 238/06)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Soulay i D. Recchia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że stosując procedurę szczególną dla biur podróży również w sytuacjach gdy usługa turystyczna jest sprzedawana innej osobie niż turysta Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na niej na mocy art. 306-310 dyrektywy Rady 2006/112/WE (¹) z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej;

— obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja uważa, że stosowanie przez Republikę Włoską procedury szczególnej dla biur podróży, które nie ogranicza się do

usług turystycznych świadczonych na rzecz turystów, tak jak stanowi dyrektywa, ale obejmuje również transakcje dokonywane między biurami podróży narusza przepisy z dziedziny podatku VAT.

(¹) Dz.U. L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal administratif de Rennes (Francja) w dniu 23 maja 2011 r. — Martial Huet przeciwko Université de Bretagne occidentale

(Sprawa C-251/11)

(2011/C 238/07)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal administratif de Rennes

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Martial Huet

Strona pozwana: Université de Bretagne occidentale

Pytania prejudycjalne

Czy, w sytuacji gdy państwo postanawia przedłużyć stosunek pracy pracownika zatrudnionego uprzednio przez okres sześciu lat na podstawie umów na czas oznaczony, z obowiązku zawarcia umowy na czas nieoznaczony, ustanowionego w art. 13 ustawy z dnia 26 lipca 2005 r., wynika w sposób nieuchronny, z punktu widzenia celów dyrektywy 1999/70 z dnia 28 czerwca 1999 r. (¹), konieczność powtórzenia bez zmian w nowej umowie istotnych postanowień ostatniej zawartej umowy, w szczególności postanowień dotyczących określenia stanowiska, na jakim pracownik ten jest zatrudniony, oraz wynagrodzenia?

(¹) Dyrektywa Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotycząca Porozumienia Ramowego w sprawie umów na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC (Dz.U. L 175, s. 43).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București (Rumunia) w dniu 26 maja 2011 r. — SC Gran Via Moinești srl przeciwko Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Administrația Finanțelor Publice București

(Sprawa C-257/11)

(2011/C 238/08)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Curtea de Apel București

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: SC Gran Via Moinești srl

Strona pozwana: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Administrația Finanțelor Publice București

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w świetle art. 167 i 168 dyrektywy 2006/112/CE⁽¹⁾ z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej nabycie przez spółkę handlową będącą podatnikiem podatku VAT przeznaczonych do rozbiórki budynków wraz z działką w celu wzniesienia na niej kompleksu mieszkalnego może stanowić czynność przygotowawczą jako wydatek inwestycyjny służący wzniesieniu kompleksu mieszkalnego uprawniającą do skorzystania z odliczenia podatku VAT związanego z nabyciem budynków?
- 2) Czy w świetle art. 185 ust. 2 dyrektywy 2006/112/CE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej rozbiórka budynków przeznaczonych do rozbioru nabytych razem z działką w celu wzniesienia na niej kompleksu mieszkalnego wymaga dokonania korekty podatku VAT związanego z nabyciem takich budynków?

(¹) Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Danii

(Sprawa C-261/11)

(2011/C 238/09)

Język postępowania: duński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i N. Fenger, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Danii

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że Dania uchybiła zobowiązaniom państwa członkowskiego ciążącym na niej na podstawie art. 49 TFUE oraz art. 31 porozumienia EOG wprowadzając i utrzymując w mocy ustawodawstwo przewidujące natychmiastowe opodatkowanie w przypadku przeniesienia przez spółkę aktywów do innego państwa członkowskiego i nie ustanawiając analogicznego przepisu w przypadku przeniesienia aktywów w obrębie granic Danii;

— obciążenie Danii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z duńskimi przepisami podatkowymi przeniesienie aktywów przedsiębiorstwa w celu wykorzystania ich poza Danią traktowane jest jak ich zbycie i podlega na ich podstawie opodatkowaniu, podczas gdy w przypadku przedsiębiorstwa prowadzącego działalność w obrębie granic Danii za zaprzestanie tej działalności uważa się za w przypadku, gdy odpowiednie aktywa rzeczywiście zostaną zbyte. Przedsiębiorstwo, które przenosi aktywa pomiędzy swymi znajdującymi się w Danii oddziałami, nie zostaje opodatkowane na tej podstawie od ich wartości. Jeśli natomiast to samo przedsiębiorstwo przenosi aktywa do oddziału znajdującego się poza Danią, zostaje natychmiast opodatkowane od wartości tych aktywów, tak jak by zostało ono zbyte.

Zdaniem Komisji ta dyskryminacja stanowi sprzeczną z art. 49 TFUE przeszkodę w swobodzie przedsiębiorczości. Komisja nie kwestionuje tego, czy Dania powinna opodatkowywać zyski kapitałowe osiągnięte przez przedsiębiorstwo mające siedzibę w tym kraju. Instytucja ta jest jednak zdania, że okoliczności powstania obowiązku podatkowego powinny być takie same niezależnie od tego, czy dany majątek zostaje przeniesiony za granicę, czy też pozostaje w Danii.

Komisja stoi na stanowisku, że brak jest uzasadnienia dla natychmiastowego poboru podatku od niezrealizowanych zysków kapitałowych w przypadku przeniesienia aktywów z Danii do innego państwa członkowskiego, które nie nakłada takiego podatku w porównywalnej sytuacji krajowej. W ten sposób Królestwo Danii mogłoby na przykład ustalić wartość niezrealizowanych zysków kapitałowych, które powinny zostać jej zdaniem opodatkowane, co nie wiązałoby jednak natychmiastowym poborem podatku albo też określeniem innych warunków odroczenia jego wymagalności.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 24 marca 2011 r. w sprawie T-375/06 Viega GmbH & Co. KG przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 3 czerwca 2011 r. przez Viega GmbH & Co. KG

(Sprawa C-276/11 P)

(2011/C 238/10)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Viega GmbH & Co. KG (przedstawiciele: adwokaci J. Burrichter, T. Mäger i M. Röhrig)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska